

העלון מוקדש לאוקמי שכינתא מעפרא ולעילוי נשמת מרת אימי דליה אפרת בת נעימה ע"ה

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרָשַׁת אַחֲרֵי מוֹת - לֹא לְהִתְרַגֵּל לטוֹב

"אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וַיָּמָתוּ" (ויקרא ט"ז, א')

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ"י שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דינא בת שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רותי בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

אותי על זה? ". האברך ענה לו: "כמובן שהייתי עושה קידוש וסעודה. הייתי עושה לכל בני ברק!".

מין הרב שך אמר לו: "מה חסד יותר גדול, שהיא באה אחרי שנה או אחרי עשר שנים? איפה יותר צריך לומר תודה? ה' חסך לך ולאשתך את כל הכאבים, הבכיות והמשברים. יש נשים עקרות ל"ע שעוברות טיפולים לא קלים ורצות מרופא לרופא. אם אחרי עשר שנים היית עושה קידוש, קל וחומר שצריך לעשות אחרי שנה". **הבעיה היא שהאדם מתרגל שנוולד בן או בת תוך תקופה קצרה מהחטונה. הוא מרגיש שהכל טבעי!**

גדולי ישראל נהגו בבוקר לפני ברכת פוקח עינוריים לעצום את העיניים וללכת במשך שתי דקות כדי לחוש כיצד העינור מרגיש. אחר כך היו פותחים את העיניים ומברכים פוקח עינוריים בכוונה, כדי להעריך את הראיה.

התרגלנו לטובות של הבורא עד שלא יודעים לומר תודה רבה. אנחנו צריכים לבדוק את עצמנו, לדוגמא בברכות השחר כיצד אנחנו מברכים, האם במרוצה בלי שימת לב? או לנו שהאויב שלנו הוא ההרגל. יהי רצון שנדע להעריך את הטוב של בורא עולם ונודה על כך.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות משרת ציון

יתכן שאנחנו לא יודעים מספיק להעריך את כל הטוב שהקב"ה עושה איתנו! התרגלנו שאנחנו בריאים, האישה בריאה והילדים בריאים. הסיבה שאנחנו לא קופצים משמחה **כי התרגלנו לכך!**

מדוע התורה הקדושה מצאה לנכון להזכיר **כאן את מיתת בני אהרן**, הרי כבר קראנו על כך בפרשת שמיני? עוד צריך להבין מדוע בורא עולם מזהיר את אהרן שלא יכנס לקודש הקודשים מתי שהוא רוצה כי אז ימות כדרך שמתו בניו? הרי כך כתוב "דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן אַחִיר וְאֵל יִבְאֵ בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ... בְּזֹאת יבֹא אֶהֱרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ" (ויקרא ט"ז, ב'-ג')

מדוע צריך לאיים וכי אי אפשר לדבר בנועם? הרי "דַּרְכֵיךָ דַּרְכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם" (משלי ג', י"ז). למה צריך לזעזע? התשובה היא שהאויב הכי גדול של האדם זה **סכנת ההרגל!**

מאחר ומדובר במקום הכי קדוש בעולם התורה מדברת בלשון חריפה. זאת הסיבה שכתוב בפסוק: "אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אֶהֱרֹן" (ויקרא ט"ז, א'), כדי שיזכור תמיד מה קרה לבניו נדב ואביהוא **ולא יגרר אחרי ההרגל.**

לאברך אחד מבני ברק נולדה בת ראשונה אחרי שנה מהחטונה. האברך הלך למרן הרב שך זצ"ל ושאל אותו: "כבוד הרב, האם בשבת אחרי קריאת השם לילדה צריך להביא כיבוד ולעשות קידוש?".

הרב אמר לו: "תגיד את האמת, אם הבת הזאת היתה נולדת אחרי שנים של עקרות, היית עושה קידוש וסעודה או שהיית שואל

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונועם בן אורנה ז"ל

פניני לבנה			
ע"פ	כנסת לבנה	צאת לבנה	יבולת חם
18:45	19:58	20:50	י"מ
19:04	19:56	20:47	ת"א
19:06	19:59	20:50	מ"ב
19:04	19:57	20:47	כ"ב

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העמר – חלק ב'

האם מותר להסתפר או לשמוע מוזיקה בימי ספירת העומר? מתי זמן של ספירת העומר והאם מותר לאכול לפני כן?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

ימי ספירת העומר שבהם אנחנו נמצאים, חל בהם אבל לאומי על עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, שנפטרו בקיצור ימים ושנים. לכן אנחנו מחמירים על עצמנו ונוהגים דיני אבלות: לא מתחתנים, לא שומעים מוזיקה וגם לא מסתפרים עד היום שבו פסקו מלמות, שהוא ל"ג בעומר (הספרדים מחמירים עד ל"ד בעומר לענין נישואים ותספורת).

כאשר יש סעודת מצווה, כגון: ברית-מילה או בר-מצווה, שהוא היום שבו מלאו לנער י"ג שנה, מותר להשמיע מוזיקה. לענין תספורת הראש וכן גילוח הזקן - יש להחמיר שגברים לא יתגלחו כלל. נשים מותרות בתספורת. מותר לספר ילדים קטנים. אדם שמוכרח להתגלח מכל סיבה שהיא, מוטב שיתגלח בערב שבת קודש לכבוד השבת. בכל מקרה יעשה שאלת חכם לפני כן.

המצווה היא לספור תיכף בתחילת הלילה אחרי צאת הכוכבים. לכן יברך מיד כשיזכור ולא ידחה את הספירה. בדיעבד יכול לספור עם ברכה כל הלילה עד עלות השחר. **מקורות:** שו"ע תפ"ט סימן י"ב.

יש אומרים שחצי שעה לפני זמן ספירת העומר, כלומר חצי שעה לפני השקיעה, אסור לאכול ארוחה קבועה ורק אכילת עראי של פחות מ'כביצה' פת מותרת. אם התחיל לאכול, יש אומרים שכשיגיע זמן הספירה חייב להפסיק לאכול כדי לברך ולספור. יש אומרים שלא חייב להפסיק. טוב לברך ולספור ואחר כך ימשיך לאכול. **מקורות:** שו"ע תפ"ט ס' ד. מותר לכתחילה לטעום פירות וכו' לפני ספירת העומר.

מי ששכח ולא ספר כל הלילה יספור במשך היום עד השקיעה ללא ברכה. בלילות שלאחר מכן יספור בברכה. אם נזכר אחרי השקיעה לפני צאת הכוכבים (זמן צאת הכוכבים הוא שלוש עשרה דקות וחצי זמניות לאחר השקיעה), יספור מיד בלי ברכה. יש מחלוקת האם יכול לספור בשאר הימים בברכה. נוהגים להקל בזה ולכן יכול לספור בשאר הימים עם ברכה. **מקורות:** שו"ע תפ"ט ס' ז-ח.

נוהגים לספור בשחרית את ספירת העומר ללא ברכה.

בּוֹרָא עוֹלָם הוּא כָּל הָעוֹלָם

אחרי תקופה שבה חשתי בצרידות מכבידה, פניתי לפרופסור גדול בנוגע למיתרי הקול. הוא שמע את התלונה והחליט לבצע בדיקה מיוחדת על ידי מצלמה זעירה שמחדירים לעומק הגרון. המצלמה צילמה את מיתרי קולי. התוצאה לא היתה נעימה בכלל. על אחד מהמיתרים ניכר גוש. "אתה רואה את זה?", הפרופסור הראה לי את הצילום, "זה מה שגורם לצרידות. חייבים להוריד את הנקודה הזאת. אין מנוס מניתוח". "אי אפשר להוריד את זה באופן אחר?", שאלתי. "תקשיב לי, אני מומחה במקצוע עם ניסיון של עשרות שנים ואני אומר לך רק ניתוח יכול לעזור". הרופא היה נחרץ לגבי האבחון.

יצאתי ממנו עם דאגה עמוקה. סיפרתי לחברים על התוצאות של הבדיקה. הם יעצו לי לבקש חוות דעת מרופא נוסף. קבעתי תור לפרופסור, תור שזמנו יגיע בעוד כמה שבועות. ברחמי שמיים התחלתי לחשוב: "וכי אתה גוי? עובר מרופא אחד לשני ומחפש חוות דעת? אכן, זאת השתדלות שחייבים לעשות, אבל העבודה שלך לא נגמרת בזה. בוא תחשוב כמו יהודי. הקב"ה מדבר אליך, תקשיב!". ניסיתי להקשיב.

קודם כל התחלתי להתפלל על רפואה שלמה. ביקשתי מה' שקולי ישוב לצלילותי ושלא אזדקק לניתוח כואב ומייסר. מלבד זאת המשכתי לחשוב: "הרי מיתרי הקול שייכים לעניין של שמירת הלשון. יש לנו ספר שלם שמרן החפץ חיים צ"ל כתב עבורנו. נראה שעלי להתחזק בעניין". החלטתי להתחיל ללמוד את הספר בקביעות. זה לא היה קל וארך זמן עד שמצאתי חברותא שהסכים ללמוד איתי. עם הלימוד כבר היתה לי הרגשה טובה. הייתי בטוח שהנה כבר אראה ניסים ונפלאות.

התור אצל הפרופסור השני הגיע. הוא עשה את אותה הבדיקה שביצע הפרופסור הראשון. הרדים את האזור, הכניס מצלמה זעירה לעומק הגרון, ובדק את התוצאות. הוא עבר מיתר אחרי מיתר ואמר לעצמו: "תקין, הכול תקין". הוא הראה לי את הצילום וסיכם, "אין לך שום בעיה". "אבל יש לי צרידות", אמרתי לו. "תשתה מיץ תפוזים". "ולא צריך ניתוח?" - "ניתוח? למה ניתוח?! הכול בסדר. תהיה בריא!". אני כל כך נרגש. תודה לבורא כל עולמים. אני מספר, כדי שעוד אנשים ילמדו מזה וכמה שיותר. (מעובד מתוך 'השגחה פרטית')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבוסם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הרב חכם משה זקן מאזוז צ"ל

הרב חכם משה זקן מאזוז צ"ל - נולד בשנת ה'תרי"א (1851) בג'רבה שבתוניס. בצעירותו למד אצל הגאונים חכם אברהם הכהן, חכם סאסי מעתוק כהן יונתן וחכם חיים הכהן שהיה לרבו המובהק של רבינו. בשנת ה'תרל"ב (1870) רבינו התבקש לנהל את ענייני הקהל ברובע 'כבירה' שבג'רבה - תפקיד אותו מילא עד יומו האחרון.

בשנת ה'תרל"ו (1875) התמנה לדיין בעיר ג'רבה. בשנת ה'תרס"ה (1905) התמנה לאב בית הדין. העמיד תלמידים רבים. רוב חכמי ג'רבה בדורות האחרונים סומכים ומתבססים על הוראותיו ופסיקותיו. בחכמתו הרבה ידע כיצד לדאוג לתווך בין בני זוג שלא יתגרשו. נפטר ביום ב' אייר ה'תרע"ה (1915). ציונו בג'רבה. חי כ-64 שנים. לאחר זמן הועלו עצמותיו לארץ.

אביו: ר' כמוס. **אשתו:** הרבנית מימיה. **מרבותיו:** חכם אברהם הכהן, חכם סאסי מעתוק כהן יונתן, וחכם חיים הכהן (רבו המובהק של רבינו). **מתלמידיו:** הצדיקים רבי מכלוף עידאן, רבי חיים חורי, רבי מרדכי אמייס הכהן ורבי יוסף בוכריץ. **מספריו:** **יסבר פנים** - חידושים על הש"ס **שערי משה** - שו"ת וחידושים בהלכה **שערי תורה** - חידושים ודרושים בהלכה **שם משה** - עניינים שונים **צדיק ונשגב** - על מסכת ביצה **ויקהל משה** - דרושים **קרא משה** - חידושים על התנ"ך ומאמרי חז"ל **הוראת זקן** - דינים והלכות באורח חיים ויורה דעה בערבית יהודית.

בערב שבת קודש, ב' אייר ה'תרע"ה, נפטר באי ג'רבה אב בית הדין הגאון רבי משה זקן מאזוז צ"ל. הצדיק נפטר כבן שישים וארבע שנים. על ההספד העידו "כי מעולם לא נעשה הספד מר וגדול כהספדו של רבינו הגדול זצוק"ל".

מקהילת ג'רבה נשלחו מברקים גם לקהילות אחרות כדי להודיע על האסון המר. המברק הגיע גם לקהילת טאטוויין ובו בקשה לדרוש בשבת בשבח הצדיק הנפטר לכבוד התורה ולומדיה. המברק הגיע בזמן לא נוח. באותו יום שישי הגיעו נחילי ארבה לעיר וכיסו את עין הארץ.

המושל ציווה על כל תושבי העיר והיהודים בכללם לצאת ולגרש את הארבה, לפני שיאכל את כל העשב והעצים. בני הקהילה עמלו בפרך בניסיון גירוש הארבה ונבצר מהם להתכונן כראוי לשבת קודש. יתר על כן, הם חששו פן יאלצו לעסוק במלאכה זו גם בשבת עצמה. יש בכך משום ביטול עונג שבת, תפילה בציבור ולא יוכלו גם להעלות את זכרו של הצדיק הנפטר ברוב עם כראוי לכבודו, והכל מפני גזירת המושל ומורא עונשו.

בין העוסקים בגירוש הארבה היה גם הגאון רבי דוד כהן צ"ל, רבה של העיר טאטוויין. תוך כדי עבודה, נשא את עיניו השמימה ואמר בקול רם: "ריבוננו של עולם, אם כבודו של הרב הגדול זכותו תגן עלינו יקר בעיניך, מתחננים אנחנו לפניך, שמחר לא יישאר ארבה אחד בכל גבול העיר, כדי שנוכל לחלוק לרבינו את הכבוד הראוי!". החמה עמדה לשקוע. שבורים ורוצצים פנו היהודים לקבל את פני שבת המלכה ולאזור כוח ליום מחר.

למחרת השכימו, והנה הארבה באופן פלא נעלם מן העיר. לא נותר אפילו אחד! הכל נאספו לתפילה נרגשת, ושמעו דברים בשבח רבי משה זקן מאזוז צ"ל. רבה של העיר פנה לשלושה דיינים וביקש מהם שיחקקו את המעשה המופלא לדורות בגביית עדות! (מעובד מתוך 'מעייני השבוע', שהביא מתוך הספר 'שפתי צדיק')

מעשה באדם שכלתו לא ידעה לאפות לחם בתנור. כל לחם שהיתה אופה, היה יוצא שחור כפחם. האיש ניסה להשפיע על בנו לגרש את אשתו, אבל קודם לכן, האב ובנו באו לפני רבינו וסיפרו לו על העניין. רבינו קבע להם מועד להגיע אליו עם הכלה ביום פלוני אחר הצהריים. לאחר שיצאו מבית הצדיק הרב ביקש מאשתו כי ביום המיועד תאפה לו לחם שחור כפחם ותעטוף אותו יפה במפית.

כשהגיע היום האב ובנו באו עם הכלה. הרב עסק אז בלימודו. לפתע אשתו לאכול קראה לו. הרב אמר לה, שתמתין מעט עם הארוחה כי יש אנשים שממתנים לו. האנשים מיהרו לומר כי יש להם זמן וקודם הרב יסעד את ליבו. הרבנית הגישה את האוכל והלחם. הרב ניגש ליטול את ידיו, הוציא את הלחם מהמפית ולנגד האב ובנו נגלה הלחם שאשת הרב אפתה שחור כפחם.

הרב אכל אותו לאיטו כאילו רגיל בו. האב ובנו רואים ומשתאים. האב פנה לבנו ואמר: "אם הרב רגיל לאכול לחם כזה וסובל כך מאשתו, מה אנחנו נאמר?". הם מיד ביטלו את תוכנית הגירושין. (מעובד מתוך 'מעשי חכמי הספרדים')

הרב מאיר מאזוז סיפר על רבי משה זקן מאזוז שהיה רבה של חארה סגירה בג'רבה. אחד הסיפורים הוא, שאביו של הרב לקח אישה שניה. אותה אישה מסיבותיה לא הרשתה לבן רבי משה זקן מאזוז לקחת כלום. כשהיה רבינו צריך שמן ללמוד תורה לאורו הוא היה שולח את אשתו למטבח. היא היתה לוקחת שמן בפיה ומביאה אותו לבעלה כדי שיוכל ללמוד תורה לאורו.

אחרי שנים רבות עלתה משפחתה של הרבנית לארץ ישראל. הרבנית ביקשה גם כן להצטרף איתם ולעלות גם היא אבל בסוף ימיה לקחה בשיתוף ברגליה רח"ל. היא ביקשה מהם, שיוליכו אותה לקבר בעלה הרב ז"ל. הם לקחו אותה לשם. כשהגיעה לשם, היא בכתה ואמרה: "זכור נא כי כל התורה שלך ממני באה, שהייתי מביאה לך את השמן בפי וקעת אתה שוכח אותי?". היא לא זזה משם עד שהבריאה וחזרה ברגליה לביתה ואפילו זכתה לעלות לארץ עם משפחתה. ציונה בבאר שבע. (גדולי ישראל)

רמי מדאר סיפר: אני הייתי אחד מכמה חברים שהוציאו את עצמותיו של הצדיק הרב משה זקן מאזוז זצוק"ל. אותו יום היה יום בהיר מזג אוויר טוב רגוע. אנחנו חופרים עד שהגענו. היו כמה ספרי תורה קבורים לצדו של הרב. כשפתחנו את קברו של הצדיק רק הרמנו את הבלוק הראשון והנה פלא פלאים המזג אוויר ברגע אחד התהפך פתאום רוח חזקה ממש כמו טורנדו ופתאום התחילו לרדת טפטופים של גשם.

כולם ברחו למצוא מחבוא. אני הייתי בהלם מתבונן במחזה המופלא. רבי ברכיה דיעי ניגש אלי משך אותי ואמר: "מה אתה מסתכל, זה רב גדול". אמרתי לו: "חבל, שלא הבאתי מצלמה וצילמתי את המחזה" (בזמנו לא היה פלאפון עם מצלמה). תוך דקה הכול נרגע שוב כאילו לא קרה שום דבר: הכול חזר להיות בהיר שמש זורחת. חזרנו להוציא את עצמותיו של הרב הקדוש.

בְּרָכָה וְהַצְלָחָה

דתי שבמשך רבע שעה מסתובב סביב ביתו הסיק מיד את המסקנה: "הגנב בא לנסות את מזלו בפעם השלישית". הייתי אובד עצות, התפללתי בלבי שה' יעזור לי.

הבחנתי כי אחד מהשוטרים חובש כיפה. התעודדתי מכך והחלטתי לנסות ולהסביר לו את פשר התנהגותי. שמחתי כשהאיש גילה בקיאות בעניין. הוא הכיר את 'ברכת האילנות' וגם שמע על מעלתה של מצוות עניית אמן. הוא הבין גם כשהסברתי לו את ההידור שקיבלתי על עצמי, שלא לברך ברכה מבלי שמישהו יענה אחרי אמן.

קעת כשהבין מה חיפשתי מסביב לביתי, השוטר ביקש ממני תעודת זהות. לאחר שבירר זאת הוא הגיע מיד למסקנה כי משהו השתבש. לא הייתי נראה כפושע.

"נראה לי שתפסת את האדם הלא נכון במקום הלא נכון", השוטר אמר לאיש, "אתה צריך להתנצל בפניו".

האיש לא ניסה להתווכח. הוא הרכין את ראשו בבושה תוך שהוא מביע את צערו. השוטר הפיג את המתח כשאמר לי: "קדימה, יש לך עכשיו שלושה שייענו אחריך אמן, זה הזמן לברך!".

התחלתי לברך בכוונה. בקושי עצרתי את הדמעות. השוטרים ענו אחרי 'אמן' ועזבו את המקום. נותרתי לבדי עם בעל הבית. הוא חש אי נעימות והוא התנצל שוב.

מובן שסלחתי. הבנתי שהוא טעה. האיש עדיין לא נרגע וביקש ממני להיכנס איתו הביתה. נכנסתי איתו. הבית היה ענקי, מפואר ושומם.

התיישבנו והאיש סיפר לי מעט מקורות חייו. מסתבר שהוא אדם אמיד מאוד. ברשותו כסף רב ונכסים, אבל אף לא טיפת אחת של נחת... הוא הוא התעניין על אודות משפחתי. הוא הופתע מאוד כשסיפרתי לו על המשפחה הברוכה שאני זוכה לגדל. עשרה ילדים בלי עין הרע.

האיש היה המום לחלוטין. דמעות עמדו בעיניו. לפתע הוא קם ממקומו, שלף מאי שם פנקס המחאות, רשם מה שרשם הושיט לי את צ'ק. התבוננתי והוכיתי בהלם כשנוכחתי בסכום שנרשם עליו: חמישים אלף ש"ח. לא פחות ולא יותר.

התביישתי לקחת, אבל האיש אמר לי בחביבות: "זה בסדר גמור, נשאר לי עוד הרבה גם אחרי זה. קח את הכסף וקנה לילדים שלך את הדרוש לחג. תגיד להם שמישהו שלח להם את הכסף באהבה רבה... אין לך מושג כמה שאני מעריך את הזכות שזכית בה, הלוואי שגם אני הייתי זוכה".

קעת לא יכולתי לעצור בעד הדמעות. הם היו דמעות של שמחה וגם של כאב, ועל יהודי שיש לו הרבה כל כך אבל בעצם אין לו כלום... נפרדנו בלחיצת יד חמימה.

להלן סיפור המעובד מתוך 'וכל מאמינים'. הסיפור נשלח מבעל המעשה, אברך מבית שמש, 'צדיק שומרי אמונים' שזכה לראות בהשגחה פרטית בזכות הקפדתו כשענה אמן וכך הוא סיפר:

ביום ד' בחודש ניסן נסעתי לביתי שבבית-שמש. במהלך הנסיעה התבוננתי בנוף המלבלב שסביבי ולפתע נזכרתי: עדיין לא ברכתי 'ברכת האילנות'.

הקפדתי להיות מ'זריזין מקדימין'. נפנית מהכביש למושב הראשון שהיה בדרכי. לאחר סיבוב קצר בין הבתים מצאתי את מבוקשי. לפניי ניצב בית פרטי מפואר מוקף בחצר רחבה שבה צומחים כמה עצי פרי. עצרתי את הרכב, ירדתי והתקרבתי לחצר.

(זה המקום להוסיף שהאברך סיפר, כי בשנים האחרונות הוא זוכה להקפיד באמירת ברכות השחר בחברותא מדי בוקר. בשנה האחרונה גם התחיל לשמש באופן בלתי רשמי לשמש 'כגבאי אמן' בבית הכנסת, שבו הוא מתפלל. רבים מהמתפללים שזיהו את החביבות שהוא רוחש לעניין, באים לומר בפניו את ברכות השחר. נושא ה'אמן' חדר אליו עמוק לנשמה, עד כדי כך שכיום אינו מסוגל לברך ברכה אם אין מישהו שיענה אחריו אמן).

כאשר עמדתי לברך ברכת האילנות נזכרתי בהנהגתי זו והתחלתי לחפש בסביבה מישהו שיענה אחרי. הסתובבתי סביב החצר תוך שאני מתפלל בליבי לפני הבורא שימציא לפני יהודי שיוכל לענות אחרי אמן.

לפתע חשתי בחבטה עזה בגב. איש גבוה ושרירי הגיח מאחוריי ולפת את ידי בעוצמה כשהוא צועק: "תפסתי אותך סוף סוף. כל כלב בא יומו! מה חשבת? שתצליח להתחמק ממני?!". תוך כדי דיבור הוא משך אותי לתוך החצר, הושיב אותי על הרצפה. למרבה הבושה גם קשר את ידי מאחוריי באזיקון פלסטיק, שלא אברח חלילה...

הייתי המום. מרוב בהלה התחלתי לבכות: "מה אתה רוצה ממני?", שאלתי אותו, "מה עשיתי לך?". "כל מה שיש לך לומר- תאמר לשוטרים" האיש אמר. "מה בדיוק גרם לך להסתובב במשך רבע שעה מסביב לחצר שלי אם לא כדי לגנוב?!". ניסיתי להסביר לו שבסה"כ באתי לכאן כדי לברך את 'ברכת האילנות' וחיפשתי מישהו שיענה אחרי אמן.

האיש שכפי הנראה היה נעדר מושגים בסיסיים ביהדות לא הכיר ברכה שכזו. את ה'אמן' הכיר רק מה'קדיש' שהיה אומר פעם בשנה בבית הכנסת. חמש דקות לאחר מכן נעצרה לידינו ניידת משטרה.

שני שוטרים יצאו ממנה וביקשו להבין את הסיפור. האיש הציג בפניהם את גרסתו. רק אז הבנתי, מסתבר שבחודש האחרון פרצו פעמיים לביתו. לפי העדויות נראה כי מדובר במישהו שעטה על עצמו חזות דתית. עכשיו כשראה במצלמות אדם

הרב הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב הרב יוסף בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקו דב ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
פיבי מלכה בת מזלי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
נעמי בת כתום ע"ה	אילנה (מתרוזה) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	כל נשמות עם ישראל	

הרב הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב הרב רחמיים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	אליהו אליאס בן רבקה ז"ל	חיים בן רחל ז"ל
ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי יזיזי בן קלרה ז"ל	קסאנש בת דגיטו ע"ה	חי יזיזי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	מישא אסתר בת זרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל
רחמה בת מסעודה ע"ה	חיים חומטל בן רינה ז"ל	רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה	ספרה בת פסיה ע"ה	סעידה בת תופחה ע"ה